

Regeringsskibes Adkomst hertil, og ligeledes Protest fra Modpartens (den anden krigsførendes) Side, fordi vi ikke loyalt, „i Forhold til de Midler, hvorover vi raader“, imødegaar Neutralitetskrænkelsen effektivt. Det maa da formentlig befrygtes, at den krigsførende Magt vil gøre gældende, at Haagerkonventionen (XIII, Art. 25) maa forstaas saaledes, at den neutrale skal være beredt til *af al Evne* at forhindre Neutralitetskrænkelser og vil pege paa vor Neutralitetssikring i 1914—18 som Præcedens og Bevis for vor Evne og de Midler, hvorover vi raader, og at vi derfor ved selv at afskaffe disse Midler, nemlig Krigsmagten (Krigsskibene), misligholder Konventionen.

Den Fortolkning af nævnte Art. 25, som Lovforslaget og Udvalgsflertallets Udtalelser forudsætter, er i logisk Modstrid med Aanden og Ordlyden i den tilsvarende Konvention vedrørende Krig til Lands (Haagerkonvention V), og intet andet Land har fortolket den saaledes. Som Benès har udtalt, „afgør enhver Stat, hvad den vil gøre, men ikke hvad den bør gøre“. I paakommende Tilfælde vil vi derfor neppe have Udsigt til Støtte i saa Henseende fra Udlandets Side, og vi vil da i bedste Fald — i Tilfælde af Voldgift — risikere at maatte betale uhyre Erstatninger.

Alene af *retslige* Grunde maa det formentlig derfor betragtes som utilraadeligt at anvende andre Skibe end virkelige Krigsskibe („fighting ships“) til Varetagelsen af de i Lovforslaget nævnte Neutralitets- og Folkeforbundsforpligtelser, og selv om man ikke maatte regne med sidstnævnte Forpligtelser, vilde Hensynet til Neutralitetsforpligtelserne være afgørende, fordi man ved Omdannelsen af Flaaden saavel reelt som formelt afskaffer Begrebet Krigsskibe og herved forlader de kendte og under Neutralitetsperioden 1914—18 prøvede Veje og nu begiver sig ud i det uvisse, hvorved der skabes en unødigt og farlig Risiko for Landets Neutralitet og Sikkerhed.

Gaar man derefter over til at omtale, hvorledes vi vil være stillede, *saafremt Landet inddrages i Krig*, bemærkes først, at Statsmarinen (den omdannede Flaade) *retslig set* ikke maa benyttes til Søkrig, inden dens Regeringsskibe er omdannede til Krigsskibe, mindst saaledes som det kræves i Haagerkonvention Nr. VII (se ovenfor). *Statsmarinen maa i saa Fald „omdannes“ tilbage til, hvad den var*: Et Søværn og en Krigsflaade, der er underkastet Reglerne om militær „Disciplin og kommanderes af Søofficerer“ (jfr. Konventionen).

Militært set er det umiddelbart indlysende, at Lovforslaget umuliggør et virkeligt Forsvar. Dette er allerede ovenfor paavist for Flaadens Vedkommende. Specielt bemærkes, at det utvivlsomt vil være umuligt at udfærdige klare og forstaaelige Instrukser og Forholdsordrer angaaende Neutralitetstjenesten, hvis det er Tanken — som tidligere fremsat fra radikal Side i Militærkommissionen, at der kun kan være Tale om at kæmpe mod Angreb af „mindre Styrker“, medens der ikke vil være nogen Kamppligt overfor overlegne Styrker („krigsmæssige Angreb“) eller nogen Forpligtelse til „Kamp til det yderste“ (jfr. bl. a. Militærkommissionens Beretning Bind I, 1922, Beretning afgiven af Partiet Venstres og det konservative Partis Repræsentanter, Pag. 99—229).

A d „Statsmarinen“ (§§ 32—50).

I § 32 udtales det bl. a. at Statsmarinens Personel bestaar af *Befalingsmænd* (og dermed ligestillede) samt *Menige*.

Er dette Personel militært, og er det underkastet militær Disciplin? Tænkes den militære Straffelov opretholdt?

Dette er ganske uklart, og som allerede paaapeget savnes „Bemærkninger til Lovforslaget“ med orienterende Oplysninger.

At dømme af Udtrykkene i § 32, skulde man tro, at Personellet var militært, men i § 33 er Personellet nærmere angivet, og deri findes hidtil ukendte og ikke nærmere forklarede Gradsbetegnelser. Først anføres det, at Statsmarinens *Chef* er *Direktor*. Er han civil eller militær? Derefter anføres det, at der er 5 andre „Chefer“. Dette er i direkte Modstrid med, at der først er anført 1 Chef for Statsmarinen. Men er de andre 5 Chefer Militære, og hvad er de Chefer for? Dernæst anføres 5 „Inspek-